

Øverset svensk (præste-)film Af Lasse Rasmussen

Det er ikke bare danskerne, der laver præstefilm i disse år. Også svenskerne! Det er filmen "Miffo" fra 2003 et eksempel på - desværre et meget øverset eksempel, importeret af Øst for Paradis, men gemt 'godt' væk i Gloria og Øst for Paradis-biograferne. Den er en kassesucces i Sverige, hvor den har solgt over 450.000 billetter; det samme vil næppe ske i Danmark. Daniel Lind Lagerlöf (født 1970) har instrueret filmen og skrevet den sammen med hustruen Malin Lind Lagerlöf.

"Miffo" handler om den ny-uddannede teolog Tobias (Jonas Karlsson), som bliver præst i Stockholm. Efter en første tid i et sogn præget af stille borgerlighed - og problematiske boligforhold, fordi den studiegælds-tyngede pastor til en begyndelse må bo hos ex-kæresten Jenny - skifter

han embede til et forstads-betonkvarter med store sociale problemer. Her møder han den delvist lamme Carola (Livia Millhagen). Det er kærlighed ved første blik, men forskellene mellem dem er enorme, så hvad kan det blive til?

Filmen placerer sig i en socialrealistisk tradition, men er også en kærlighedskomedie. Filmen modstiller - både kirkeligt og socialt - den selvtilfredse, tomme småborgerlige tilværelse med de udstødtes menneskers vanskelige, men intense tilværelse præget af druk, kriminalitet og anden elendighed. Begge miljøer karakteriseres i filmen på en rammende måde, hvilket især skyldes de gode skuespilpræstationer i alle roller. Specielt er Livia Millhagen er helt forrygende som den sødmefyldte og rapkæftede Carola.

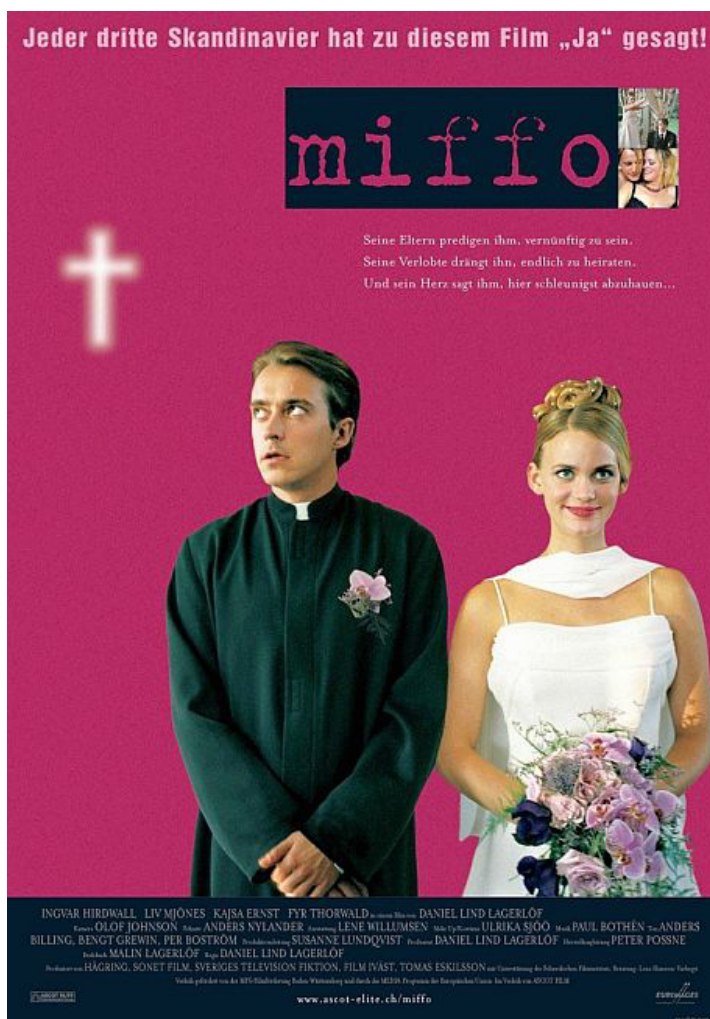
Tilgangen til filmen ligger allerede i titlen: 'Miffo' er slang, en sammentrækning af misfoster. Spørgsmålet er så: Hvem er misfosteret - er det pigen i rullestolen, er det de udstødte på torvet, er det præsten, der ikke passer ind nogen steder, er det hans forældre, som lever en falsk og overfladisk tilværelse, er det faderens livsløgn, er det ex-kærestens borgerlige og forløjede miljø?

Filmens pointe synes at være, at det kun er gennem et egentligt kald og gennem kærligheden, at personerne kan blive til noget, der minder om ægte mennesker. Det er gennem kærligheden til Carola, at Tobias får en bedre forståelse af det miljø, som han hidtil har betragtet ovenfra.

Samtidig kan man kun give kirken og navnlig den enkelte præst et reelt og meningsfyldt indhold ved at tage præstegerningen ud til de folk, som har brug for hjælp. Spørgsmålet, som filmen også stiller, er, om folk er parate til og har brug for kirkens budskab, eller om kirken forbliver en stivnet institution, som ingen har brug for. Her synes filmens svar at være, at der fortsat er brug for det kristne budskab, når det bliver formidlet gennem det enkelte menneskes engagement og forståelse for det miljø, han færdes i.

Filmen har mange gode kvaliteter. Den er velspillet, den er sød og underholdende, men samtidig vil den måske for meget – det hele får ikke lov at folde sig rigtigt ud.

Filmen vil både være krads socialrealisme à la den danske "Bænken" (2000) og Mike Leighs engelske film og være en komedie à la "Fire bryllupper og en begravelse" (1994), som den låner kraftigt fra. Det er dog ikke den eneste film, den låner kraftigt fra. I modstillingen af sociale miljøer og en person, der erhvervsmæssigt ikke kan finde sig til rette, minder den utroligt meget om Luis Mandokis 1999-film "White Palace" (med den rædselsfulde danske titel "Grænseløst begær"), hvor Susan Sarandon er livstykke af en servitrice fra de lavere sociale lag, der får børsmægleren James Spader til at indse, at hans liv er tomt og indholdsløst. Også Spaders fine miljø reagerer fordomsfuldt på hans valg af kæreste – hun er desuden næsten 20 år ældre end ham - ganske som Tobias' overklassemiljø reagerer på den handicappede pige, hvis omgangskreds hidtil har været de sociale tabere, der sidder og drikker på torvet ude i forstadens betonslum.

Filmfakta

Sverige 2003 - instr.: Daniel Lind Lagerlöf - manus: Daniel Lind Lagerlöf & Malin Lind Lagerlöf - medv.: Jonas Karlsson (Tobias Carling), Livia Millhagen (Carola Christiansson), Ingvar Hirdwall (Karl Henrik), Kajsa Ernst (Sonja), Liv Mjönäs (Jenny Brunader), Isa Aouifia (Leo), Carina Boberg (Karin), Gustav Levin (Erik), Malin Crepin (Anna) - 105 min. - Dansk biografpremiere 8. juli 2005 - Udlejning: Øst for Paradis - Censur: Tilladt for børn over 15 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5107&area=2>

<https://outnow.ch/Movies/2003/Miffo/Review/>